

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№4 (19), листопад 2012 року

ДАНИЙ ВИПУСК ГАЗЕТИ ПРИУРОЧЕНИЙ ДО 83- річчя АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

1929 З Днем народження, академіє! 2012

Академія культури у моєму житті, або калейдоскоп студентських вітань з нагоди 83-ї річниці з дня заснування ХДАК

ВІД РЕДАКЦІЇ. Цього року Академія культури святкує своє 83-річчя з дня заснування. Тож вітаємо увесь творчий колектив із цими святковими осінніми днями і бажаємо успіхів, добра, наукових і творчих досягнень, гідних викладача, науковця, студента, співробітника Академії! Пропонуємо читачам нашої газети познайомитися з найцікавішими відповідями студентів на запитання: «Яке місце у Вашому житті посідає Академія культури?», «Як би Ви освідчилися в коханні своїй рідній Alma mater?»

**Тут творча атмосфера,
яка дозволяє розвивати
свій талант**

Академія відкрила для мене перспективу стати кваліфікованим спеціалістом-музикантом. Це дуже важливо для мене, бо я працюю в цій сфері й веду у світ музики підрастаюче покоління. Навчатися в академії мені подобається. Особисто для мене кожен урок є джерелом цікавої і необхідної інформації. Тут творча атмосфера, яка дозволяє розвивати свій талант.

Катерина Ковальова
(2 курс ММ, з/в)

**Я вже не уявляю свого життя
без академії**

Для мене важливою є сама енергетика академії – світла, творча, легка, – яка допомагає в навчанні. За два роки навчання я вже не уявляю свого життя без академії, яка дає мені можливість творчо розвиватися, поглиблювати та удосконалювати свої знання з

народного співу й надалі використовувати їх у своїй роботі з дітьми.

Марина Бородіна (2 курс ММ, з/в)

**Наші життєві шляхи тісно
переплелися**

Навчаючись в академії на останньому курсі ФБІ, я відчуваю справжню теплу вдячність за те, що одного дня наші життєві шляхи тісно переплелися. Академія культури – це щось більше, ніж просто джерело корисних знань, це щось тепліше і рідніше. Саме в цих стінах я відчуваю себе затишно і безпечно. Моє навчання в академії – це не випадковість, це – сторінка історії мого життя, яка назавжди викарбувалась у моєму серці. Я люблю нашу академію!

Анастасія Костіна
(5 курс ФБІ, д/в)

Чекаю сесію,

як чекають великого свята

Академія дає мені можливість насолоджуватися кожною нотою, кожним звуком, кожним словом, що злетіло з вуст викладачів. Музика – це моє життя, тому я чекаю сесію, як чекають великого свята. Саме на сесії я зміною оточення, навколо мене знаходяться такі ж люди, як я, – вони дихають музикою. Не можу сказати, що легко поєднувати навчання і працю, але я вчусь улюбленій справі, тому навчання робить моє життя набагато цікавішим і барвистішим.

Анастасія Лапікова
(2 курс ММ, з/в)

(Продовження на 2 стор.)

(Початок на 1 стор.)

Мене навчають видатні музиканти і співаки

Мені дуже пощастило, що я навчаюся в Харківській академії культури. Це заклад, що покликаний виховувати в людині високі моральні якості, любов до мистецтва, за допомогою якого передаються найпотаємніші думки і почуття. В академії я познайомилася з гарними людьми. Викладачі – це справжні майстри своєї справи. Я пишаюся, що мене навчають видатні музиканти і співаки. В академії відчувається, ніби вдома: затишно, привітно. Тут хочеться вчитися, переймати досвід, ділитися своїми злетами й падіннями з однокурсниками. Я впевнена, що своєю стежиною обрала правильно!

Юлія Колінько (2 курс ММ, з/в)

Усе ближче і ближче наближаюся до своєї мрії

Навчаючись в Академії культури, я не тільки поповнюю свій багаж знань, збагачуюсь духовно, а й усе ближче і ближче наближаюся до своєї мрії – відкрити власну невеличку видавничо-редакційну фірму.

Журавська А. (3 курс ФБІ, з/в)

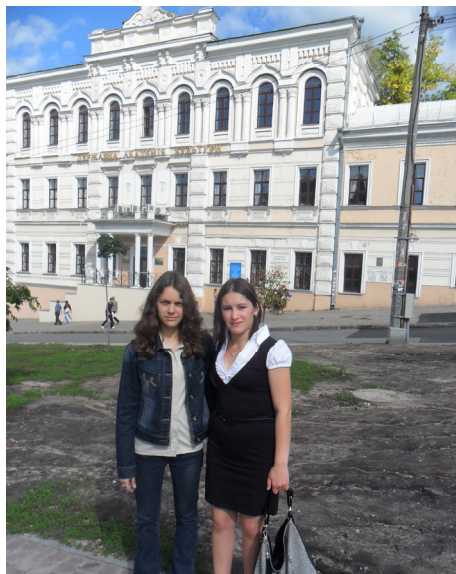
У ці теплі рожево-білі стіни мене привела мрія...

Академія відіграє дуже важливу роль у моєму житті, в становленні мене як самостійної дорослої людини. У ці теплі рожево-білі стіни Альма-матер мене привела мрія стати редактором. І якщо в 2009 році я вступала до академії як маленька, невпевнена в собі дівчинка, то за чотири роки кропіткої та сумлінної праці змогла відполірувати, немов алмаз, ті знання, вміння та навички, які знадобляться в подальшій моїй кар'єрі.

Аліна Ракітова (5 курс ФБІ, д/в)

Яскрава та цікава сторінка мого життя

За 5 років навчання в академії я дізналася багато нового та цікавого, але найголовніше – знайшла друзів.

Я вдячна викладачам за те, що вони допомогли пізнати професію бібліотекаря та вклали в мене часточку своєї душі. Навчання в академії підходить до завершення, але цей час завжди буде яскравою та цікавою сторінкою мого життя.

Лілія Ісаєва (5 курс ФБІ, д/в)

Академія стала свідком мого дорослішання

Здається, ніби вчора я гордо навивалася студенткою першого курсу та блукала довгими академічними коридорами в пошуках необхідної аудиторії... Академія зустріла мене дуже тепло: свято першого вересня, червоні доріжки, незвичні світильники, дещо схожі на церковні панікадила, привітні викладачі... Час навчання пройшов непомітно, швидко та весело. Академія дала не тільки певний базис знань, поштовх мені в майбутньому, але й збагатила мене цінними спогадами, подарувала нових друзів, навчила робити щось самостійно, стала свідком мого дорослішання.

Анна Клішук (5 курс ФБІ, д/в)

Квиток до подальшого кар'єрного зросту

І рішення щодо вступу до Академії культури прийшло несподівано. До цього кроку мене підштовхнув директор бібліотеки, в якій я працюю, бо, на її думку, я можу стати перспективним працівником. Тож диплом про вищу освіту, який я отримаю після закінчення академії, дає мені квиток до подальшого кар'єрного зросту.

Юзефович О. (3 курс ФБІ, з/в)

Скарбниця знань, духовності та сходинка в професії

До Академії культури я вже закінчила Харківське училище культури, тому знайома з професією бібліо-

текаря, але не можу, так би мовити, «стояти» на місці. Необхідно розвиватися, здобувати нові знання, що і дає мені Академія. До того ж основною вимогою при моєму працевлаштуванні було закінчення вишу за спеціальністю. Чесно кажучи, я залюбки б навчалася на стаціонарі, але обставини і страх втратити шанс працевлаштуватися в хорошу бібліотеку (та ще й у місті), змусили мене піти на заочне відділення. Для мене Академія – скарбниця знань, духовності та, не буду кривити душою, сходинка в професії, бо без вищої освіти важко чогось досягти. Ніколи не забуду цю сесію, адже нашій групі пощастило відвідати наукову конференцію, послухати цікаві доповіді та побувати на чудовому святковому концерті. Вітаю тебе, Академіє, з Днем народження!

Вероніка Ручка (3 курс ФБІ, з/в)

Навчаюсь, щоб опанувати професію бібліотекаря

Я працюю шкільним бібліотекарем в Алчевській українській гуманітарній гімназії. І моя місія благородна, бо я залучаю школярів до читання літератури, яка формує світогляд, виховує творчо мислячих, ерудованих громадян незалежної України. Навчаючись в академії, я підвищую свій професійний рівень, який зможу застосовувати у своїй роботі, щоб бути висококваліфікованим фахівцем.

Симоненко В. (3 курс ФБІ, з/в)

Не уявляю себе студенткою іншого вишу, іншого факультету

У нашій академії навчаються непрості студенти, а майбутні інтелігенти: хтось співає, хтось танцює, хтось грає на музичних інструментах, а в студентів факультету бібліотекознавства та інформатики своя не проста місія – вміти орієнтуватися в документному потоці та «рятувати» від «потоплення» в ньому відвідувачів бібліотек. Особливо студенти заочного відділення розуміють своє призначення, адже добре знають практичну сторону своєї справи, а наукові знання, що отримують в академії, допоможуть дивитися на речі більш широко та системно. У будь-якому разі я справді рада, що навчаюсь у ХДАК, навіть не уявляю себе студенткою якогось іншого вишу, іншого факультету, іншої спеціальності!

Григор'єва М. (3 курс ФБІ, з/в)

З РОБОТИ НА ПАРИ, або КИМ ПРАЦЮЮТЬ СТУДЕНТИ-ЗАОЧНИКИ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ?!

Студенти-заочники – це та когорта вихованців Академії культури, які завдяки наявності великої кількості вільного часу просто змушені поєднувати навчання й роботу. Загальновідомо, що через відсутність належного досвіду й диплома про вищу освіту студентам доводиться працювати на посадах, що не вимагають високої кваліфікації. Утім більшість студентів нашої академії намагаються все ж таки знайти роботу за спеціальністю.

СОЛІСТКА ВІЙСЬКОВОГО ЗАЛІЗНИЧНОГО ОРКЕСТРУ

Моє пісенне життя почалося з музичної школи. Після завершення 9 класу я вступила до Дніпропетровського училища культури. За 4 роки навчання завдяки нашому оркестру «Віа Дук» побувала в багатьох місцях. Згодом познайомилася із диригентом військового залізничного оркестру, який запросив мене до свого колективу як солістку. Я дуже вдячна цьому колективу за величезну практику та досвід, адже ми подорожували не тільки всією Україною, а й за її межами. На сьогодні я працюю в караоке-барі в Дніпропетровську й надалі продовжую співпрацювати з оркестром. Але завжди є чому навчатися, тож за рекомендацією моїх вчителів я вступила до Академії культури, яка є одним з найкращих вишів. Моя мета – не тільки отримати диплом про вищу освіту, але й підвищити свій рівень знань, умінь і навичок в обраній професії.

Юлія Цюпило, 2 курс ММ, з/в

АРТИСТКА АНСАМБЛЮ НАРОДНОЇ ПІСНІ «СЛОБОЖАНСЬКІ БАРВИ»

На даний момент я працюю в Сумській філармонії. До того ж є артисткою народного ансамблю народної пісні «Слобожанські барви». Мені дуже подобається мій вид діяльності. Через досить напружений концертний графік мені ледь-ледь вдається вирватися на сесію. Наш колектив не тільки співає, а й танцює, на різдвяні свята ставить свої мінівистави з водінням «кози» та «Меланки». Але не дивлячись на все це, я з великим бажанням чекаю на поїздку до Академії, щоб дізнатися щось нове і цікаве для себе і свого творчого колективу, а вони, у свою чергу, з великим нетерпінням чекають на моє повернення додому з новими знаннями й ідеями.

Алла Беланова, 2 курс ММ, з/в

ПРОВІДНИЙ БІБЛІОТЕКАР, ЗАВІДУВАЧ БІБЛІОТЕКОЮ-ФІЛІАЛОМ

Я працюю в Дніпропетровській ЦБС для дорослих провідним бібліотекарем, завідувачем бібліотекою-філіалом. Шлях до академії був легким. До цього 8 років працювала завідувачем шкільною бібліотекою, заочно навчалася в Дніпропетровському училищі культури за фахом «Бібліотечна справа». Вибір професії бібліотекаря – усвідомлений, мені дуже подобається моя професія і робота. До роботи ставлюся відповідально та завжди намагаюся виконати те, що заплановано. Навчання в академії для мене – це, перш за все, пізнання нових цікавих дисциплін для себе, а також для професійного зросту. У наш час сучасний бібліотекар постійно повинен підвищувати свій професійний рівень, оволодівати новітніми інноваційними технологіями і формами роботи, знаннями та навичками. Для того, щоб користуватися авторитетом серед читачів, колег, – потрібно бути освіченою людиною з усіх питань.

Для мене Академія культури – вищий навчальний заклад з багаторічною історією та великим досвідом фахівців бібліотечної справи.

Колоскова Г., 3 курс ФБІ, з/в

МАЙСТЕР-КЛАС

Ю. М. Столярова

16 листопада о 12:20 в малій актовій залі відбувся майстер-клас доктора педагогічних наук, професора, головного наукового співробітника наукового центру досліджень історії книжкової культури Академвидавцентру "НАУКА" Російської академії наук **Юрія Миколайовича СТОЛЯРОВА**.

На відкритій лекції вельмишановного гостя пощастило побувати й **Аліні РАКІПОВІЙ**, студентці 5 курсу факультету бібліотекознавства та інформатики, яка й ділиться своїми враженнями від побаченого й почутого.

Аліна РАКІПОВА:

– Лекція була проведена на тему: «Документологія та документ у процесі свого розвитку: від первісного суспільства до надсучасних технологій». Увага приділялася таким ключовим поняттям, як «документ», «документні фуркації», а також «революція», зокрема «науково-технічна революція». Так, Юрій Миколайович акцентував увагу на тому, що революції у зміні інформаційних технологій не існує. Революція за своєю природою – це докорінна зміна, руйнація чогось старого та побудова зовсім нового. В інформаційній же сфері, за словами Ю.М.Столярова, цього немає. Якщо говорити про документ, його зміни, то революції, по суті, не відбулося, цей процес змін можна назвати «фуркацією» (в перекладі з лат. furcatus – розподілення). Так, з часом рукописні документи змінилися друкованими, але від рукописних ніхто не відмовився. З'явилися електронні документи, але це не значить кінець книзі як друкованому документу. Під час лекції Юрій Миколайович зосередив увагу ще на багатьох цікавих історичних фактах та підняв чимало проблемних питань:

– прагматиків усіх видів документів було винайдено в первісному суспільстві;

– розвиток первісної знакової системи, що була закріплена на зовнішніх носіях, призвів до писемності;

– запис думки як категорії нематеріальної – це геніальний витвір первісної людини;

– одним із способів фіксації думки для передачі в просторі і часі є документ;

– Китай створив папір, туш, давню подоби друкованого верстата,

але китайське ієрогліфічне письмо не давало можливості друкувати;

– друкована фуркація змінила все життя людей;

– до появи книгодрукування не було можливості розвитку науки, тобто наука виникла як результат розвитку книгодрукування;

– книгодрукування призвело до колосальних змін у літературі, призвело до появи і розвитку правопису, авторської літератури, що прийшла на зміну літературі анонімній, авторського права тощо;

– поява перших технодокументів, що створюються і читаються за допомогою техніки, припадає на початок 19 століття (фотографія, мікрофільми, кінострічки тощо);

– комп'ютер варто розглядати як новий вид електронного документа, який суттєво змінює життя людини – людина може отримати необмежену кількість інформації у зручній формі й зручному місці, головне – перевага інформатизації усіх сфер життя, домінування в них електронних документів;

– феномен електронної книги остаточно усталився в 2010 році, коли в США обсяг електронних книг став більшим за обсяг надрукованих;

– у Росії вчені вивчають можливості записувати інформацію на ДНК, створювати біоорганізм, використовуючи при цьому останні технології та інформаційні ресурси.

На лекції Юрія Миколайовича СТОЛЯРОВА була присутня вже не вперше. Для мене як майбутнього бібліотекознавця подібні майстер-класи є надзвичайно цікавими, змістовними, інформативними, вони вчать слухати, аналізувати, робити висновки, залишають по собі надзвичайний слід у пам'яті. З нетерпінням чекаю на наступну зустріч із професором!

Знавці української мови та літератури

Українська мова, як відомо, має статус державної і є мовою спілкування українського народу, української нації. Приємно, що це усвідомлює й нове покоління, якому не байдуже, в якій державі воно буде жити. Можна з упевненістю сказати, що формуванню національно свідомої молоді сприяють такі державні національні проекти, як **Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка та Міжнародний конкурс знавців української мови імені Петра Яцика**. Треба зазначити, що студенти Харківської державної академії культури завжди беруть активну участь у цих щорічних мовно-літературних марафонах. Так, у кінці жовтня – на початку листопада успішно пройшов перший (вузівський) етап

конкурсів, який складався з ряду творчих письмових завдань. Серед учасників були студенти 1-5 курсів факультетів музичного мистецтва, бібліотекознавства та інформатики діяльності, документознавства та інформаційної діяльності, кіно-, телемистецтва, театрального мистецтва, хореографічного мистецтва, менеджменту, культурології.

Переможцями I етапу Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка стали:

– Анна Клішук, студентка 5 курсу ф-ту бібліотекознавства та інформатики;

– Наталія Ярмач, студентка 4 курсу ф-ту бібліотекознавства та інформатики;

– Тетяна Ткаченко, студентка 2 курсу ф-ту культурології.

Переможцями I етапу Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика стали:

– Інна Бойко, студентка 1 курсу ф-ту бібліотекознавства та інформатики;

– Ольга Полякова, студентка 2 курсу ф-ту музичного мистецтва;

– Марія Ільїнська, студентка 1 курсу ф-ту кіно-, телемистецтва.

Саме ці студентки впоралися з виконанням усіх конкурсних завдань і показали високий рівень грамотного письма, а отже, будуть делеговані захищати честь нашої академії на другому (обласному) турі конкурсу. Своїми враженнями про конкурс із читачами нашої газети учасниці поділяться в наступному номері газети.

*Кафедра мистецтвознавства,
літературознавства та
мовознавства*

СТУДЕНТСЬКІ ЗАХОДИ

ПРЕЗЕНТАЦІЇ КУЛЬТУРНИХ СПАДЩИН

15 та 17 жовтня 2012 року о 14:00 в малій актовій залі відбулися заходи з презентації культурної спадщини Румунії, Єгипту, Туреччини, Росії у рамках проекту Міжнародного молодіжного форуму зі Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Серед запрошених гостей було чимало англомовних студентів нашої академії, серед яких і студенти 1 курсу ФБІ:

Інна Бойко:

– На мою думку, спілкування та обмін інформацією між представниками різних народів – дуже важливе в наш час. Під час таких зустрічей ми дізнаємося багато нового про життя інших народів в інших країнах.

17 жовтня відбулася конференція, на яку прибули доповідачі з Туреччини та Росії. Спілкування проходило англійською мовою. Хлопець із Туреччини дуже цікаво розповідав про свою країну, про побут, життя народу, звичаї, віру, доповнюючи розповідь кольоровими слайдами. Дівчина з Росії докладно розповідала про своє рідне місто Таганрог, його визначні місця, історію, видатних людей, які там народилися. Надзвичайно цікавою була розповідь про російські

пряники, їх різновиди та технології виробництва.

Я переконана, що подібні заходи розвивають наше уявлення про інші держави, розвивають нас як особистостей, формують повагу до представників інших країн.

Юлія Легостаєва:

– Мені надзвичайно сподобалася доповідь студента з Туреччини. Він розповідав про свою країну цікаво, лаконічно, зрозуміло, майже без акценту. Його презентація вражала яскравістю Стамбулу та інших красот Туреччини. Цікаво також було почути про славнозвісну Трою, яка була на берегах Егейського моря.

Катерина Трубіна:

– Незважаючи на те, що презентація турецького студента не була

багатослівною, я дізналася для себе чимало нового та цікавого. Так, наприклад, я ніколи не чула, що в Туреччині є бої (на зразок іспанської кориди), але не між биками, а між верблюдами. Також не знала про таку історичну цікавинку-припущення, начебто амазонки жили саме на території нинішньої Туреччини.

Запам'яталася і розповідь другої доповідачки про традиційну «чайну церемонію» в Росії. Проте я не згодна з її зауваженням щодо неіснування подібної церемонії в Англії. До того ж вона навела цей факт, спираючись на джерело в мережі Інтернет, яке має сприйматися за принципом «довіряй, але перевіряй». У цілому, мені сподобалася англомовна конференція, і я з користю провела час.

Неповторні хвилини спілкування з високим мистецтвом від студентського театру «АКАДЕМІЯ»

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Театр – це мистецтво, яке живе тільки в людських душах. Погодьтеся, художній твір можна будь-коли перечитати, бо він надрукований, музику ще раз прослухати в записі, картину побачити на репродукції, а театр ще раз відтворити не можна. Вистава живе, поки її грають. І як приємно усвідомлювати, що театр для Академії культури – це не просто мистецтво, це – культурне життя і невід'ємна частинка нашої Альма матер, це поетичний стан душі студентів-акторів та творче обличчя режисерів-постановників.

Неповторні хвилини спілкування з високим театральним мистецтвом регулярно дарує глядачам студентський естрадний театр «АКАДЕМІЯ» (керівник – завідувач кафедри режисури, лауреат міжнародних фестивалів і творчих премій, заслужений діяч мистецтв України **Сергій Іванович ГОРДЕЄВ**). Так, 12 листопада театр знову збирав гостей в актовій залі головного корпусу ХДАК. Цього разу **ставили п'єсу «Рокова помилка» за мотивами однойменної повісті Михайла Рощина**. Детальніше – у творчому звіті Олени ВАТУЛІ, магістрантки факультету театального мистецтва.

– З творчістю Михайла Рощина я познайомилася випадково, прийшовши на репетицію вистави студентського театру «Академія» до свого викладача Сергія Івановича Гордєєва, який і запросив мене в подальшому на прем'єру вистави. Репетиція, на якій я була присутня, мене не вразила: жіночі «вікові» ролі грали студентки-четвертокурсниці, вони нічим не відрізнялися від однокласниць, які грали героїв свого віку. Головна героїня, як мені здалося, ніяк не могла зосередитися на образі, чи, точніше сказати, не увійшла в роль. Як виявилось, я потрапила на технічний прогін, де юні актори переносили свої мізансцени на інший сценічний простір і мали на меті інші цілі та задачі. Через декілька днів я завітала на виставу,

яка перенесла мене в далекі і одночасно близькі 80-ті роки ХХ століття...

Затемнення в залі... Відкривається завіса... З радіо звучить до болю знайомий жіночий голос диктора, який чимало років поспіль будив усю країну

«Рад» своєю ранковою зарядкою: «Голову поднять выше... шагом марш!» І хоча для оптимізму причин не було, вся країна маршем крокувала до омріяної мети – комунізму... Дисонансним акордом у цю стихію радості влилась інша мелодія, яка стала лейтмоти-

вом вистави, під котру з'явилася головна героїня вистави Надька (артистка Анастасія Павленко). Тримавши касетний магнітофон «Весна», з якого лунала популярна на той час пісня В. Цоя, вона починала «випинатися та вигинатися» чи-то в танці, чи-то в конвульсії. На ній були куплені з-під поли джинси та шкіряна косуха. І за

п'ять хвилин я поринаю в далеку, але знайому мені атмосферу, атмосферу мого дитинства... За десять хвилин я відчуваю себе підлітком, який намагається вирватися із сірості буднів тих років. Пригадую «інкубаторське» жіноче вбрання в перемішку з купленими речами у «фарцовщиків» та очікування молоддю дармових грошей...

Актори грають у виставі, захоплюючись в емоціях, до скандалів та безумства, вирываючись із рамок набридливої звичайності у світ фантазії.

Сценографічний мінімалізм чітко передає дух епохи того часу. Наприклад, стіл чітко підкреслює атмосферу ідальні радянського періоду. На сценічному просторі легко трансформуються куби з однієї умовної декорації в іншу (чи-то дім Надьки, чи-то літак, чи-то вулиця).

Чітко підбірано музичне оформлення та передано молодіжні музичні смаки того часу. Так, пісня В. Цоя як яскравого представника російського року вносить у виставу не тільки неабияку атмосферу 80-х років, а й якусь сповідальну ноту.

У студентських театрах доволі часто ролі не співпадають із амплу акторів, але в цій виставі було влучно підбірано акторський склад, у чому заслуга режисерів-постановників – заслуженого діяча мистецтв України, професора Сергія Івановича Гордєєва та викладача кафедри режисури Олени Бувалець. На мою думку, у виставі не було непомітних ролей, але найбільше мені сподобалася роль Віри на прізвище «Бухара» (Ольга Городинська). Мені здається, що в кожного з нас, хто жив у той період, були такі подруги «Віри», «Олени» (Євгенія

Муленко), «Жирафи» (Яна Тарасенко), а «Надьки» (Анастасія Павленко) завжди брали на себе відповідальність за їх життя та вчинки. До того ж були і «Мами-Клави» (Анастасія Романенко), які брали на себе тягарі «Тьоть-Мам Шур» (Христина Настаченко). Як ми розуміємо з сюжету вистави, одна мати народила, а друга – виховала. На мою думку, юні актори впоралися з розкриттям вічної проблеми батьків та дітей у психологічній драмі «Рокова помилка» на «відмінно». Глядач, виходячи з зали, плакав, він прожив разом з героями драматичну і таку повчальну історію, яку талановито розповіли зі сцени актори театру «Академія», майбутні випускники режисерської майстерні професора Сергія Івановича Гордєєва. Побажаємо їм вдачі на Міжнародному фестивалі в Москві!

НОВИНИ

ПРИГЛАШЕНИЕ ТЕАТРУ «АКАДЕМИЯ»

ВІД РЕДАКЦІЇ. Студентський театр «АКАДЕМІЯ» є неодноразовим лауреатом і переможцем всеукраїнських та міжнародних театральних конкурсів і фестивалів. Театр не перестає дивувати своїми творчими надбаннями, сміливими та новаторськими постановками, технічними засобами й спецефектами, акторською майстерністю та сучасною драматургією. Сьогодні студенти режисерської майстерні С. І. Гордєєва готуються до участі в новому творчому проекті. Редакція друкує текст чергового запрошення, яке надійшло на адресу керівника театру.

Государственное бюджетное учреждение города Москвы «Центр социальных и молодежных программ «Галактика» при поддержке Департамента семейной и молодежной политики проводит учебно-методический фестиваль театрального творчества детский, юношеских, семейных, молодежных театров и театров-студий «ТЕАТРАЛЬНЫЙ ДЕБЮТ».

Оргкомитет фестиваля имеет честь пригласить студенческий театр «Академия» Харьковской государственной академии культуры и лично заведующего кафедрой режиссуры, заслуженного деятеля искусств Украины, профессора Гордєєва Сергея Ивановича г. Харьков (Украина) для участия в конкурсной программе фестиваля и Гала-концерте лауреатов фестиваля. Мероприятия фестиваля проходят с 16 по 18 ноября 2012 года на базе ГБУ ЦСПМ «Галактика» и других концертных площадках г. Москвы.

Все расходы по пребыванию коллектива на фестивале берет на себя приглашающая сторона.

Е. Е. Шибагутдинов, директор-художественный руководитель

З ГАЗЕТОЮ 3 РОКИ!

Власне друковане видання мають багато навчальних закладів Харкова, більше десяти з них – лише виші III – IV рівнів акредитації.

У Харківській державній академії культури своєрідним здійсненням журналістських мрій багатьох студентів і викладачів є газета «Бурсацький узвіз», що з 12 травня 2009 року є офіційно зареєстрованим друкованим засобом масової інформації.

Історія нашої загальноакадемічної газети починається з жовтня 2007 року, коли з ініціативи ректорату, зосібна **Аллі Олександрівни РИЖАНОВОЇ**, проректора з науково-педагогічної та виховної роботи, побачили світ шпальти газети «Бурсацький узвіз». За час свого існування газета дещо змінила свій формат і, що найголовніше, з об'єктивних причин змінила свою назву на «**БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ**».

Особливість нашої газети в тому, що вона є передусім літописом найважливіших академічних подій: на її сторінках віддзеркалюються цікаві сторінки студентського життя, повідомляється про участь та перемоги наших студентів у всеукраїнських та міжнародних конкурсах, про їх спортивні, наукові й творчі досягнення тощо. На сторінках газети відображаються репортажі з особливо цікавих та масових молодіжних подій академії, зокрема, щорічні студентські конкурси, спартакіади, літературно-мистецькі вечори, огляди художньої самодіяльності та концерти до святкових дат.

До того ж газета є своєрідним орієнтиром або путівником, що знайомить студентів і викладачів з життям їх рідної академії, її факультетами, спеціальностями. Читачам газети постійно пропонуються нові рубрики, які втілюють важливі і актуальні для нашої академії питання: «Трибуна ректора», «Трибуна проректора», «Трибуна декана», «Академічна зупинена мить», «Учителью, перед іменем твоїм...», «Знай наших», «Ексклюзивне інтерв'ю», «Маршрутами екскурсій», «Спортивні новини», «Поетична творчість» та інші. У цілому, на сторінках газети «Бурсацький узвіз» відображається все, чим жила і живе сьогодні Академія культури, висвітлюються різноманітні проблеми, яскраві факти, знакові події.

Серед приємних і цікавих традицій випусків нашої газети – привітання ювілярів академії, співробітників та студентів за особливі досягнення та з державними та професійними святами.

Газета постійно розповідає про зірковий професорсько-викладацький склад усіх факультетів, публікує ексклюзивні інтерв'ю. Так, наприклад, серед героїв численних нарисів нашої газети варто назвати **Василя Миколайовича ШЕЙКА** – ректора Харківської державної академії культури, **Аллу Олександрівну РИЖАНОВУ** – проректора з науково-педагогічної та виховної роботи, **Сергія Івановича ГОРДЕЄВА** – завідувача кафедри режисури, **Бориса Миколайовича КОЛНОГУЗЕНКА** – декана факультету хореографічного мистецтва, **Зою Іванівну АЛФЬОРОВУ** – декана

факультету кіно-, телемистецтва, **Тетяну В'ячеславівну АНДРУШОВИЧ** – декана факультету музичного мистецтва, **Людмилу Іванівну КОЛЕСНИК** – заступника декана факультету менеджменту, **Людмилу Яківну УЩІВА** – декана факультету документознавства, **Віру Миколаївну ОСАДЧУ**, завідувача кафедри українського народного співу та музичного фольклору.

Треба зазначити, що чимало студентів різних курсів і різних спеціальностей висловлюють бажання працювати над створенням загальноакадемічної газети. Яскраві журналістські матеріали регулярно надходять від студентів всіх факультетів академії, як денної, так і заочної форм навчання. Відповідно, газета «Бурсацький узвіз» є ще й навчальним майданчиком, де студенти, зокрема майбутні журналісти, мають чудову можливість набути професійних навичок.

Сторінки газети «Бурсацький узвіз» завжди відкриті і для викладачів та співробітників нашої академії. Так, багатьом читачам запам'яталися цікаві інформаційні матеріали, що надійшли до редакції від **Віктора Хасановича Закірова** та **В'ячеслава Володимировича Гончара**, викладачів кафедри фізичної культури і здоров'я, **Юлії Вікторівни Клочан**, голови ради молодих учених, ст. викладача кафедри соціальної педагогіки, **Світлани Василівни Євсеєнко**, завідувача бібліографічного відділу бібліотеки ХДАК та ін.

Безсумнівно, на сьогодні газета «Бурсацький узвіз» уже має своє неповторне творче обличчя, вона зарекомендувала себе як серйозне (офіційно зареєстроване!) періодичне видання з перспективою на майбутнє. Будучи газетою комплексного типу, «Бурсацький узвіз» прагне бути однаково цікавим як для студентів, так і для викладачів, як для працівників неосвітянських підрозділів академії, так і для його керівництва.

Наша газета – це образ, обличчя академії. Тож побажано їй постійно бути завжди в курсі академічних справ і подавати якомога більше корисної та цікавої інформації, а її творцям – викладачам, студентам та співробітникам – натхнення, наполегливості та ініціативності при формуванні наступних номерів.

Також хочеться побажати газеті «Бурсацький узвіз» побільше вдячних читачів, щоб виходила частіше, мала більший тираж і була кольоровою.

І. А. Куриленко, головний редактор,
доц. кафедри мистецтвознавства,
літературознавства та мовознавства

ТАНЕЦ В УКРАИНЕ И МИРЕ

26 сентября в актовом зале Харьковской государственной академии культуры
состоялась презентация
нового 4-го выпуска журнала
"Танец в Украине и мире".

Главный редактор журнала доктор искусствоведения, профессор, член Союзов театральных деятелей и журналистов Украины и Международного Совета танца (CID) **Александр Иванович ЧЕПАЛОВ** представил разнообразие тематики журнала, продемонстрировал видеосюжеты, связанные со статьями и интервью, и конечно пригласил к сотрудничеству:

Этот номер журнала посвящен не совсем обычной теме. Условно ее можно обозначить так: «Танец наших дней: культ красоты или отражение противоречий жизни?»

Здесь вопросов больше, чем ответов.

Зачем танцовщики с Тайваня обмазываются грязью, прежде чем выполнить свою композицию, странную по обычным меркам красоты? Возможно, они протестуют против заведенного миропорядка, в котором чинно сменяются императорские династии, а в их жизни, как и в жизни дождевых червей, ничего не меняется.

Почему канонические пропорции "витрувианского человека" Леонардо да Винчи не всегда пригодны в оценке нашего современника в майке, джинсах и кроссовках? Кстати, книга американки Салли Бейнс о современном танце так и называется "Терпсихора в кроссовках".

На моей полке стоят рядом две книги под редакцией Умберто Эко: "История красоты" и "История уродства". И можно подумать, что история красоты естественно перетекает в историю уродства, как сама природа меняет прелесть молодости на старческое увядание. Но на самом деле все обстоит гораздо сложнее.

Когда-то Теофиль Готье назвал балет "искусством красивых поз".

Но современный танец в XXI веке так уже не назовешь. Давайте подумаем над этим вместе. В этот день презентация журнала совпала еще с одним замечательным событием в культурной жизни Украины. Свет увидела новая книга Александра Чепалова **"Записки "призрака оперы"".** Книга вышла в издательстве "Золотые страницы". Автор в литературно-художественной форме рассказывает об истории Харьковского национального академического театра оперы и балета имени Н. В. Лысенко с конца XIX века до наших дней. Книга иллюстрирована архивными

и современными фотографиями, которые дополняют представление о поступи во времени одного из старейших в Украине театров оперы и балета и его месте в культуре разных эпох.

Мне очень приятно демонстрировать эту новость в нашем блоге, так как Александр Иванович Чепалов в сентябре возглавил кафедру бальной хореографии ХГАК, где я имею честь работать. А также я рекомендую преподавателям, студентам и всем, кто хочет углублять свои познания в области искусства балетмейстера, журналы и книги Александра Ивановича.

По вопросам приобретения журналов "Танец в Украине и мире" и книг А. И. Чепалова обращайтесь в редакцию: г. Харьков, ул. Чайковского, 15. к. 25, тел. 067-716-29-57, 0572-65-59-49, E-mail: chepalovst@mail.ru, danceukraine_world@meta.ua

*Александр Журавлев, ст. преподаватель кафедры
бальной хореографии*

МУЗИКА - МОЄ ЖИТТЯ!

Роман ГАНЕНКО – студент-заочник другого курсу факультету музичного мистецтва. За студентську лаву він сів у статусі викладача Дергачівської дитячої музичної школи по класу гітари, переможця в номінації «Молода зірка» щорічної районної премії «Гордість культури – 2010». Саме з цим талановитим студентом нашої академії, для якого музика – це життя, редакційна колегія і вирішила поспілкуватися.

- Як почали займатися музикою?
- Одного чудового дня, уже довгий час спостерігаючи за моїми здібностями та нахилами до музики, мама відвела мене в дитячу музичну школу. Після школи закінчив музичне училище. Саме тут я придбав базу та фундамент. Тепер самовдосконалююся. Попереду – навчання в Академії, покищо тільки другокурсник.
- Хто був Вашим першим учителем?
- Величезну подяку хочу висловити своєму першому наставнику, чудовому педагогу Вікторії Петрівні Зубченко, яка зробила все можливе, щоб гітара стала моїм найулюбленішим музичним інструментом.
- А в Вашій сім'ї є ще музиканти?
- Головний мій помічник у всіх моїх починаннях – мама, яка іще грає і на баяні.
- Зараз Ви – учитель по класу гітари? Як цього досягли?
- Не можна сказати, що досяг – скоріш за все це збіг обставин. Прийшов працювати на тимчасово вільне місце викладача. І якщо тоді ще були думки про те, чи варто, чи ні..., то зараз я повністю задоволений, вже 5 років працюю.
- Гітара – один із найбільш популярних інструментів. Скільки зараз у Вас учнів?
- На даний момент гітару вивчають 9 чоловік. Це діти шкільного віку – від 8 до 15 років. Але є й учні, які займаються «для себе». Це вже старший контингент.
- В яких конкурсах чи фестивалях берете участь Ви або Ваші учні?
- Вдосконалюю свою майстерність на конкурсах всеукраїнського та міжнародного рівней. Брав участь у конкурсах у Луганську, Кіровограді, Харкові. Уже був і дебют моїх учнів. Перша проба сил – конкурс «Музи та діти», на якому вони посіли 2 місце. Минулого року на Всеукраїнському конкурсі «Осінні мелодії» у Бердінводах також посіли призове місце. Це, безсумнівно, краща оцінка моєї праці.

- Яку музику вважаєте гарною, а яку ні?
- Улюблена музика – це інструментальна, незалежно від того, які інструменти грають. Це може бути і класична, і народна, і сучасна. Неприйнятною для себе вважаю сучасну електронну, клубну музику – в ній немає того зерна, з якого починаються почуття, емоції, життя.
- Нещодавно в Дергачівському Будинку культури пройшов Ваш творчий вечір. Декілька слів про цей святковий концерт.
- Цьому заходу передувала тривала підготовка, було вкладено чимало часу та сил, і не тільки моїх. Хочу висловити подяку відділу культури та туризму і РБК в особі В.С. Гузенка за наданий зал і допомогу в проведенні концерту. Щиро дякую за допомогу Тетяні та Валентині Шмяковим, які написали сценарій до концерту. Також були запрошені музиканти та вокалісти високого рівня. Це і вокаліста з чудовим народним голосом Анна Ковтун, і випускниця музичного училища Катерина Хоменко, і народний інструментальний ансамбль «Фольк-класик-бенд». Хочу також відзначити новий творчий колектив, дуєт у складі гітари та скрипки, в якому граю я та Катерина Хоменко. У Дергачах це був уже не перший наш виступ у такому складі, грали також у філармонії, консерваторії. Також хочу подякувати молодому та талановитому композитору Оксані Тадеуш, яка взялася за новий для неї проект – написання твору для дуєту скрипка-гітара, який прозвучав на концерті.
- Традиційні побажання читачам нашої газети.
- Хочу побажати бути ближче до музики, адже в ній суміщено і втіху, і радість, і оптимізм, і ностальгію, і любов, і щастя. Тому щиро бажаю кожному в житті побільше музики, адже музика – це життя!

УКРАЇНА і КИТАЙ: ДІАЛОГ НА КУХНІ

За вікнами гуртожитку стояв зовсім осінній суботній день, який налаштував нас на відпочинок. В кімнаті 305 відбувалося загадкове дійство. Неважко було помітити, що там обладнали знімальний павільйон. Ми побачили міні-знімальний китайський майданчик. Що ж тут відбулося?

Погодьтеся, що нелегко жити в чужій зовсім незнайомій країні, та й ще бути студентом. А як би ми почували себе в чужій країні в якості іноземних студентів? Щоб відповісти на це запитання ми обрали дієвий спосіб, який об'єднує всіх, особливо вічно голодних студентів – приготування їжі. Відкриті до спілкування та небайдужі студенти 3 курсу ФБІ завітали з дружнім візитом до своїх іноземних колег та сусідів по гуртожитку.

Ми запросили наших друзів з Китаю взяти участь у цьому не звичайному кулінарному діалозі: 13 жовтня на кухні гуртожитку зустрілися дві культури. Українську вирішили представити великою каструлею запашного наваристого борщу, пухкими вареничками з грибами і картоплею та справжнім узваром.

Хоча й існує українське народне прислів'я: «Де дві кухарки – там собакам свято» (а нас, дівчат, на кухні було ще більше), ми легко впоралися з приготуванням запашних страв. Китайці ж зі свого боку приготували для нас своєрідну «екзотику» – китайські пельмені, які розміром значно більші, ніж ті, до яких ми звикли, і суп з грибами, томатами, ковбасою та яйцем. Крім того, весь процес приготування страв знімався нашими друзями на камеру, щоб потім використати відзнятий матеріал для бакалаврської дипломної роботи – фільму про китайську та українську культури. Пен Чао був кухарем, Лі Цянь – режисером, а Лі Хао – оператором.

На аромат, що линує із нашої кухні, завітали веселі та дружелюбні турецькі студенти. Коли страви були готові, всі сіли за спільний стіл та повечеряли. Турецькі студенти виявилися великими поціновувачами української кухні, особливо борщу. Їм настільки сподобалося, що вони запропонували влаштувати знайомство з їхньою національною кухнею. Ми з радістю погодились і вже міркуємо над майбутнім меню.

Той суботній день приніс нам масу позитивних нових вражень. Було дуже цікаво спостерігати за іноземцями, слухати їхню незвичну та незрозумілу для нас мову. Деяким учасникам приготування українських страв навіть пощастило вперше в житті знятися в своєрідному кулінарному фільмі. Думаю, іноземцям також надовго запам'ятається цей захід. А ми продовжимо нову традицію і будемо надалі з задоволенням нести українську культуру в іноземні маси, тобто проводити такі заходи регулярно.

У кулінарному діалозі культур брали участь: Яна Муковоз, Регіна Вороніна, український шеф-кухар Дар'я Просяна, Тетяна Стукалова, Ельвіра Щетініна (3 курс ФБІ), Ольга Чижик (3 курс ф-ту менеджменту), китайський шеф-кухар Пен Чао, Лі Хао, Лі Цянь, У Сісі, Чжан Сай, Гювен Аліджан, Гасімов Ібрагім, Чаглар Мустафа, Дінсевер Мехмет, Учар Хікмен, Чжан Чже, а також викладачі та співробітники центру міжнародної освіти та співробітництва Академії: О. М. Білик, М. Сухорукова, В. О. Шеїна.

**Тетяна Стукалова,
3 курс ФБІ**

АНОНСИ ПОДІЙ

VII Всеукраїнський молодіжний конкурс «Новітній інтелект України»

Міжнародний благодійний фонд «Україна 3000», аналітична агенція «Українська марка» та ГО «Молодь-Резерв ХХІ» оголошують старт VII Всеукраїнського молодіжного конкурсу «Новітній інтелект України».

До участі в конкурсі запрошуються молоді дослідники, підприємливі та соціально активні люди, небайдужі до майбутнього України, вік яких не перевищує 35 років.

Конкурс складається з чотирьох номінацій:

- конкурс прикладних досліджень з гуманітарної та економічної тематики (на задані організаторами теми);
- конкурс бізнес-ідей;

- конкурс соціальних проєктів;
- конкурс наукових робіт «Спудейські есеї».

Конкурс прикладних досліджень проводиться у трьох вікових категоріях:

- 1 вікова категорія – учні старших класів шкіл, ліцеїв, гімназій;
- 2 вікова категорія – студенти навчальних закладів I-IV рівнів акредитації;
- 3 вікова категорія – аспіранти, викладачі, дослідники-практики, вік яких не перевищує 35 років.

Переможці у кожній з номінацій отримають дипломи та грошові премії (призи).

Конкурсант має право подавати роботу у декількох конкурсних

номінаціях та не обмежується кількістю тем для дослідження. Конкурсні роботи можуть подаватися у співавторстві.

Останній термін подання усіх конкурсних робіт – 31 січня 2013 р.

Конкурсна робота та заповнена анкета учасника конкурсу надсилається **ВИКЛЮЧНО** в електронній версії (текстовий редактор MS Word 97-2003) на адресу: ukr@ukr.net «**Україна**».

Консультації за тел.: (044) 332-73-87, e-mail: konkurs_NIU@ukr.net.

За додатковою інформацією та новинами конкурсу слідкуйте на сайтах: <http://www.novi.org.ua/>, <http://www.ukraine3000.org.ua/>.

ПОСВЯЧЕННЯ В СОЦІАЛЬНІ ПЕДАГОГИ як одна з найбільш пам'ятних подій у житті студентів

Щорічна прекрасна студентська традиція – посвята першокурсників факультету менеджменту ХДАК у соціальні педагоги – завжди привертає до себе увагу своєю позитивною енергетикою та неповторною творчою аурою. Хто пройшов крізь цей магічний і незабутній обряд посвячення, той став справжнім студентом-соціальним педагогом! До того ж це свято допомагає студентам познайомитися між собою, з колективом кафедри та традиціями організації студентського дозвілля.

Цьогорічний відкритий захід «Посвята в соціальні педагоги», за традицією, було проведено студентами третього курсу спеціальності «Соціальна педагогіка». Весь концерт був побудований як гра «Що? Де? Коли?», а сам матеріал насичено творами фольклору (казки, сценки, загадки), уривками з творів поетів і письменників. Головною фішкою була поява «Катерини Осадчої» (Ганна Кононенко), яка брала інтерв'ю

у першокурсників. Елементом новизни даного заходу була й комп'ютерна презентація, що дозволила яскраво, колоритно та лаконічно подати сценарій святкового дійства. Сам захід проходив як неформальне спілкування. Це викликало інтерес у першокурс-

ників, дозволило їм відчувати свою причетність до даного святкового дійства, перш за все через повагу до викладачів, і всіх хто брав участь у цьому посвяченні. Після закінчення концерту перший і третій курс разом із куратором влаштували чаювання, на якому продовжили знайомство та спілкування. Таким чином, посвята в соціальні педагоги – це одна з найбільш пам'ятних подій у житті першокурсників, посвята – це можливість відчувати себе справжніми студентами, адже обрана професія, – дуже важлива і актуальна, а конкурси, які проводилися, безсумнівно, дозволили відчувати цінність тих знань, навичок та вмінь, які вони вже встигли отримати та мають змогу застосовувати в житті.

**Валерія Хоменко,
3 курс, соціальний педагог**

**«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції у
Харківській області.**

**Свідчення:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК**

**Керівник проекту:
А. О. Рижанова
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада: О. М. Білик,
О. М. Сухорукова, В. Х. Закіров,
А. Компанієць, М. Статівко.
Комп'ютерна верстка та
дизайн Н. Ю. Васильєва.**